

Socialministeriet.

København, den 9. marts 1960.

Besvarelse af spørgsmål 21 og 28.

Under henvisning til de i udvalgets skrivelser af 18. februar og 2. marts 1960 stillede spørgsmål skal socialministeriet herved udtale følgende:

Udvalgets spørgsmål 21:

Udvalget udbeder sig en udtalelse fra ministeren angående den tidligere fremsendte henvendelse af 15. februar d. å. fra Den danske Købstadforening.

Svar:

Ud over den besvarelse, der blev givet i skrivelse herfra af 26. februar 1960 bemærkes, for så vidt angår det af Købstadforeningen stillede forslag om udeladelse eller ændring af bestemmelsen i lovforslagets § 11, stk. 1, 2. punktum, at jeg intet vil have at indvende imod, at bestemmelsen udgår, således at de nærmere regler om en eventuel behandling af ansøgninger om invalidepension i tilfælde, hvor ansøgeren ikke for tiden opfylder betingelserne for opnåelse af invalidepension, fastsættes i et cirkulære.

For så vidt angår Købstadforeningens forslag om, at de beløb, der af staten fuldt ud refunderes kommunerne for hver enkelt folkepensionist, ved pristalsregulering afrundes til tal delelige med 12 med virkning allerede fra 1. april 1960, bemærkes, at jeg over for det folketingsudvalg, der behandler det den 25. februar 1960 i folketinget fremsatte forslag til lov om ændring i lov om folkeforsikring, har henstillet at overveje, at en hertil sigtende bestemmelse optages i sidstnævnte forslag. For så vidt denne henstilling tages til følge, vil den af Købstadforeningen ønskede afrunding af de her omhandlede refusionsbeløb kunne få virkning allerede fra 1. april 1960.

Udvalgets spørgsmål 28:

Bør den foreslåede forhøjelse af de skattefrie mindstebeløb i forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1960-61 medføre en ændring af de i § 33, stk. 3, angivne beløb?

Svar:

De i lovforslagets § 33, stk. 3, angivne nedre grænser for, hvilke beløb der opkræves som invalide- og folkepensionsbidrag, er fastsat således, at bidraget ikke afkræves forsørgere med en skala-indkomst under 4 000 kr. eller ikke-forsørgere med en skala-indkomst under 2 500 kr. årlig.

Disse nedre grænser svarer til de grænser, der ifølge den gældende lovs § 65 A, stk. 3, gælder for opkrævningen af folkepensionsbidrag.

Medens disse grænser ved folkepensionsbidragets indførelse svarede til de indkomstgrænser, ved hvilke opkrævningen af indkomstskat til staten bortfaldt, er dette ikke længere tilfældet.

Som det er nævnt i invalideforsikringskommissionens betænkning side 26, er „bortfaldsgrænsen“ den samme som indkomstgrænsen for opkrævning af personlig kommuneskat i hovedstadsområdet, købstæder og sognekommuner med større bymæssig bebyggelse fra skatteåret 1960-61.

Denne grænse er derimod ikke sammenfaldende med den indkomstgrænse, ved hvilken opkrævningen af statsskat bortfalder. Ifølge lov nr. 80 af 31. marts 1958 om udskrivning af indkomst- og formueskat til staten for skatteåret 1958-59 blev der således i det nævnte skatteår ikke opkrævet statsskat af indkomster under 4 100 kr. for forsørgere eller af indkomster under